

บันทึก

เรื่อง การตีความในพระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๓๔

กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ วว ๕๒๐๑/๒๑๓๕๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ ความว่า เนื่องด้วยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน เป็นรองประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการไม่เกินยี่สิบสองคนโดยให้แต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับผู้ซึ่งมิใช่ข้าราชการจำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กัน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๓๕ อนุมัติให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการฯ จำนวน ๒๐ คน โดยแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับผู้ซึ่งมิใช่ข้าราชการจำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กัน ตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเสนอ แต่เนื่องจากมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องบางรายได้ เกษียณอายุราชการ ขณะที่ดำรงตำแหน่งในวาระกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความเกี่ยวกับสถานภาพของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว ดังต่อไปนี้

๑. กรรมการซึ่งได้ครบเกษียณอายุราชการในขณะดำรงตำแหน่งในวาระจะยังคงเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ประการใด

๒. หากการเกษียณอายุราชการเป็นเหตุให้ต้องพ้นจากสถานภาพการเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว จะถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งในกรณีใด เนื่องจากมิได้กำหนดไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมแล้ว มีความเห็นดังนี้

สำหรับปัญหาแรกที่ว่ากรรมการซึ่งได้ครบเกษียณอายุราชการในขณะดำรงตำแหน่งในวาระจะยังคงเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหรือไม่ประการใดนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) เห็นว่ามาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติ

^๑มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติประกอบด้วย

พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ ฯลฯ คำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ที่เกี่ยวข้องนั้น ย่อมหมายถึงหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อกรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติครบเกษียณอายุราชการ กรรมการผู้นั้นย่อมพ้นจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติกรรมการผู้นั้นจึงไม่ใช่ผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติอีกต่อไป

สำหรับปัญหาที่สองที่ว่า หากการเกษียณอายุราชการเป็นเหตุให้ต้องพ้นจากสถานภาพการเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว จะถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งในกรณีใดเนื่องจากมิได้กำหนดไว้ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) เห็นว่า ในกรณีดังกล่าวย่อมถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งเพราะกรรมการผู้นั้นมิได้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติแล้วจึงเป็นผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔^๒ แห่งพระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพ.ศ. ๒๕๓๔ อีกต่อไป แม้ว่ามาตรา ๗^๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะมีได้บัญญัติถึงการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งในกรณีเช่นนี้ก็ตาม

(ลงชื่อ) อัคราทร จุฬารัตน

(นายอัคราทร จุฬารัตน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานเป็น ประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการพลังงาน เป็นรองประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการไม่เกินยี่สิบสองคน โดยให้แต่งตั้งจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับผู้ซึ่งมิใช่ข้าราชการจำนวนฝ่ายละเท่า ๆ กัน และให้ผู้ชำนาญการเป็นกรรมการและเลขานุการ

^๒โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑) ข้างต้น

^๓มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้

กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

รองเลขาธิการ ฯ
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๓๖